

3) Lov Nr. 493 af 13. Oktober 1917, Afsnit II., gav, under Hensyn til det stadig stigende Prisniveau, et Dyrtidstillæg for Aaret 1918 til de samme Personer, der omfattedes af Loven af 2. December 1916, dog saaledes, at Tillægget blev fastsat til 200 Kr. aarlig, og at Pension og Dyrtidstillæg tilsammen ikke maatte overstige 3 200 Kr.

Udgiften maa antages at have udgjort ca. 4 Mill. Kr.

4) Lov Nr. 498 af 28. September 1918 om Dyrtidstillæg, Afsnit II., gav til de samme Pensionister og understøttede, der havde faaet Dyrtidstillæg i Henhold til Lov 13. Oktober 1917, dels et ekstraordinært Tillæg af 40 Kr., dels for Aaret 1919 et Tillæg, der blev fastsat fra 25 % til 40 % i Forhold til Pensionens Størrelse, dog ikke over 750 Kr. og ikke under 240 Kr.

Udgiften til Dyrtidstillægget for 1919 ansloges til ca. 4½ Mill. Kr.

5) Lov Nr. 660 af 22. December 1919 gav en Forhøjelse af Minimumsbeløbene af visse Pensioner og Pensionstillæg, idet Pensioner (Understøttelser) *under* 300 Kr. aarlig, som er tillagt *Enker* efter Statstjenestemænd eller Lærere i den offentlige Folkeskole udenfor København, forhøjedes til 300 Kr. aarlig, ligesom Børneunderstøttelserne forhøjedes, forsaavidt de var under 100 Kr. aarlig, til dette Beløb.

Endvidere gav Loven til samtlige Ventepenge, Pensioner og Understøttelser fra før den 1. Oktober 1919 Dyrtidstillæg efter Reglerne i Tjenestemandslovens Kap. 5 og Konjunkturtillæg efter Reglerne i samme Lovs Kap. 6, hvilke Tillæg for visse Klasser af Enkepensionister yderligere beregnedes efter et højere Beløb end vedkommendes Pension.

Udgiften ved denne Lov ansloges til mellem 8 og 9 Mill. Kr.

6) Lov Nr. 713 af 22. December 1920 forhøjede Minimumsbeløbene i Henhold til Lov af 22. December 1919, saaledes at de i denne Lov omhandlede Pensioner (Understøttelser) saavel for Enkepensionister som for Egenpensionister nu mindst kom til at udgøre 400 Kr. aarlig, ligesom Børneunderstøttelserne forhøjedes.

Loven gav endvidere dem, hvem der i Henhold til Lov af 22. December 1919 var tillagt Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg efter Tjenestemandslovens Regler, foruden disse Tillæg et yderligere Procenttillæg, der — efter at Pensionen var forhøjet til Minimumsbeløbet — udgjorde:

For Beløb under 840 Kr. 25 % og for Beløb over 840 Kr. 20 %.

Konjunktur- og Dyrtidstillæg blev derhos beregnede af Pensionen inkl. Procenttillægget og for visse Enkers Vedkommende yderligere forhøjet paa særlig Maade. Merudgiften ved denne Lov blev anslaaet til ca. 3½ Mill. Kr. aarlig, saaledes at den samlede Udgift af denne Lov ansloges til ca. 13 Mill. Kr. aarlig.

Medens de under 1)–6) nævnte Love, der tilsammen medførte en Udgift for Statskassen af ca. 52 Mill. Kr., var af midlertidig Karakter, var det Tanken med Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923, at denne Lov skulde være endelig.

Ved Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 fastsattes der en Forhøjelse af Procenttillæggene til de samme Personer, der omfattes af Lov af 22. December 1920, saaledes at Beløb indtil 840 Kr. forhøjedes med 35 % og Beløb over 840 Kr. med 30 %, hvorhos de saaledes forhøjede Beløb, — altsaa de oprindelige Pensioner sammenlagt med Procenttillæggene — forsaavidt de ikke naaede 500 Kr., forhøjedes til sidstnævnte Beløb.

Endvidere blev Pensioner (Understøttelser) til de i Lov af 22. December 1920 omhandlede fader- og moderløse Børn indtil det 18. Aar forhøjede til 162 Kr. aarlig og Pensionstillæg til Tjenestemandsenkers uforsørgede Børn fastsat til 120 Kr. aarlig.

Til de efter foranstaaende Regler forhøjede Pensioner m. m. ydedes derhos — ligesom ved Lov af 22. December 1920 — Dyrtidstillæg efter Reglerne i Tjenestemandslovens Kap. 5 og Konjunkturtillæg efter Reglerne i samme Lovs Kap. 6, hvorhos der ligeledes for visse Klasser ad Enkepensionister til Grund ved Beregningen af Dyrtids- og Konjunkturtillæg til de forhøjede Grundpensioner lagdes et yderligere Beløb af henholdsvis $1\frac{2}{3}$ og $1\frac{1}{2}$ Gange de oprindelige Pensioner, dog med en Begrænsning baade opadtil og nedadtil af dette yderligere Beløbs Størrelse.

Endelig blev der for Enker efter saadanne Tjenestemænd, der er pensionerede efter de før 1. Oktober 1919 gældende Regler, men døde den 1. Oktober 1919 eller senere, givet den Regel, at de er berettigede til at faa deres Enkepension fastsat (eventuelt omberegnet, dog ikke fra et tidligere Tidspunkt end 1. Juli 1923) efter